

دشمنی آشکار

ساعتی پیش، در نشست سران کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی در تهران، عصمت عبدالمجید، دبیرکل اتحادیه‌ی عرب، داعیه‌ی گرداندگان «امارات متحده»ی سرهم‌بندی‌شده از شیخ‌نشینان کناره‌ی جنوبی خلیج فارس را پیرامون سه جزیره‌ی ایرانی تنب بزرگ، تنب کوچک، و بوموسی طرح کرد و خواستار به سازش کشاندن سردمداران جمهوری اسلامی گردید.

شگفتا رئیس‌جمهوری اسلامی، که خود را مردمی و ایران‌ستا جلوه می‌دهد و رئیسی این کنفرانس ناهمگن را بر عهده دارد، در برابر گستاخی و گزافه‌گویی نام‌برده، که بی‌شک از رهنمود آشکار و نهان امپریالیست‌های سلطه‌گر برخوردار می‌باشد، هیچ واکنشی نشان نداد و حق حاکمیت ملّی را نادیده گرفت! پیش‌تر هم در نشست یادشده، که بی‌گمان نقطه‌های اختلاف در آن بسیار افزون بر نقطه‌های اشتراک می‌باشد و جز آوازه‌گری برای برکسی قدرت‌نشستگان در کشور و هزینه‌های توان‌فرسا برای مردم ثمری ندارد، عزالدین عراقی، دبیرکل کنفرانس اسلامی، با بیان وارثی «خلیج» و خودداری از کاربرد پسوند جدانشدنی «فارس» آزمندی عرب‌ها را نسبت به این دریای ایرانی با هزاران سال پیشینه‌ی تاریخی نمایان کرد. آیا برقراری نوعی فرمانداری نظامی و گسترش جو وحشت و بدل کردن تهران به گورستانی خاموش برای این نبوده است که مردم در برابر ژاندارهای دشمنان نتوانند هیچ گونه واکنشی نشان دهند؟ آیا زمانی که تردید در حاکمیت ملّی ایرانیان بر این نیاخاک ورجاوند را دارندگان جایگاه رهبری و رئیسی در جمهوری اسلامی به‌آسانی پذیرا می‌شوند، چگونه می‌توان دغدغه‌ی زدوبندهای شوم و توطئه‌های نفرت‌انگیز را نداشت؟

حزب ما از همه‌ی شما زنان و مردان ایرانی در درون و بیرون کشور می‌خواهد تا نسبت به زبان‌درازی این دو عنصر آزمند به اعتراض برخیزند و بیرون راندن آنان را از این همایش، که در ظاهر برای همزیستی و همکاری کشورهای اسلامی بر پا گردیده است، خواستار شوند.

دبیرخانه‌ی حزب ملت ایران